

teten var beskæftigelse med alt det, det medfører. Det kunne vi ikke gå med til, og det er forklaringen på, at vi ikke kunne komme længere end den aftale, der allerede var indgået med Dansk Folkeparti.

Straks efter at den aftale var indgået, rettede vores departementschef henvendelse til Røde Kors, samme dag faktisk, og man gik så i gang med at planlægge og finde ud af, hvordan man skulle afgrænse aftalen, de kriterier, der var nævnt i aftalen, hvordan spørgeskemaer osv. skulle se ud, når man nu skulle tale med de forskellige familier, og der har så løbende været en proces, lige fra det øjeblik aftalen blev indgået. Og vi er nu i den situation, at et par familier er flyttet ud. Snart flytter endnu et par familier ud, og Røde Kors er i gang med at finde boliger til de øvrige, der ønsker at flytte ud rundt omkring i landet. Det drejer sig i alt om 16 familier.

Så kan man jo spørge: Hvad med resten? Jeg har fra starten lagt meget vægt på, at det her skulle være en frivillig ordning, og man må altså konstatere, at der er en række familier, der, formentlig fordi de føler sig mere trygge i asylcentrene, ønsker at blive der. I den forbindelse er det også vigtigt at nævne, at der i min forgængers tid, også i et samarbejde mellem V og K og Dansk Folkeparti, er sket væsentlige forbedringer for asylsøgerne, navnlig for dem med børn. Også i form af muligheden for, at der kan gives undervisning og anden form for aktivering i centrene.

Det er ikke mere end et par dage siden, at man i avisen kunne læse, at halvdelen af asylbørnene gik i den almindelige folkeskole. Det var jo noget, der nærmest var i strid med Helligånden i den socialdemokratiske regerings tid. Jeg mener, at det er en god udvikling, når vi nu som myndigheder er i den tvangssituation, at vi ikke kan få sendt familierne hjem i øjeblikket, og de altså selv nægter at rejse og på den måde, kan man godt sige, holder børnene som gidsler.

I samme åndedrag indgik der jo så i aftalen det, at der skal ske en intensiveret indsats mod det illegale arbejde. Vi har jo i forvejen forskellige aftaler om indsats mod illegalt arbejde, men altså her specielt fokuseret på asylsøgere. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, hvis afviste asylsøgere, der er i en udsendelsesposition og har pligt til at udrejse, oven i købet har ulovligt arbejde eller, hvad der er endnu værre, begår kriminalitet. Så der sætter politiet ind, og alle ved, at det i øvrigt er et led i politikreformaftalen, at der med de større politikredse jo bliver en helt

anden mulighed for at intensivere en mere systematiseret efterforskning af områder som f.eks. illegalt arbejde, kvindehandel osv.

Statsministeren var også inde på de forhold, som asylsøgere har her i Danmark, og jeg tror roligt, vi kan sige, at der ikke er nogen lande, hvor asylsøgere i en afvisningsposition har det bedre end i Danmark. Men de er altså i en afvisningssituation. De skal udsendes. Og derfor er vi jo fra Integrationsministeriets side med god bistand fra Udenrigsministeriet og Udviklingsministeriet hele tiden i gang med at forsøge at få de afviste asylsøgere hjem til deres lande. Landene har en folkeretlig forpligtelse til at tage imod dem, og det er altså sådan, at Flygtningenaævnet efter en helt individuel vurdering har truffet den afgørelse, at de kan sendes sikkert hjem. Derfor intensiverer vi selvfølgelig til stadighed de initiativer, som vi nu kan, og vi har vores ambassadører på banen i de lande, det drejer sig om, ikke mindst når det drejer sig om Irak. Så situationen er altså, at vi forsøger at give så gode muligheder som muligt for afviste asylsøgere, samtidig med at vi forsøger at få en hjemsendelsesaftale med hjemlandene, og samtidig med at vi også giver muligheder for, at de frivilligt kan rejse hjem efter en bestemt kontrakt, som også er blevet indgået i min forgængers tid.

Kl. 09:18

Formanden:

Tak til integrationsministeren. Vi går nu over til den egentlige forhandling, og den første, der får ordet, er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Kl. 09:18

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Forleden var Folketingets Integrationsudvalg endnu en gang på besøg i et asylcenter. Vi besøgte en lille familie. Pigen var 5 år og dygtig til dansk, ja, hun var sådan set også mere dansk end noget som helst andet, for hendes familie havde 7 år i et dansk asylcenter bag sig. Så hun havde aldrig prøvet at bo andre steder.

Statsministeren har ikke indfriet sit politiske løfte og agter tilsyneladende ikke at gøre det. Vi ved, at det, statsministeren sagde kort før valget, var, at der skulle forhandles om en hurtig løsning for de afviste irakiske asylansøgere, som et bredt flertal skulle stå bag. I regeringsgrundla-